

Sentiments trenats

Un relat de: [Aina_R](#)

Tens 32 anys, la majoria dels amics ja casats, algun fins i tot divorciat, els que queden per casar encara no han arribat als 25 i alguns d'ells ja comencen a veure's amb alguna noia de manera seriosa. Et sents sol, i et resignes a una solteria que fingeixes que és volguda, però en el fons no fas més que desitjar i trobar a faltar l'escalfor d'una parella, que ara no sabries com encabir en la teva vida, i a canvi, exposes davant de tothom una indiferència de bon actor, i et conformes en beure un combinat rere l'altre, com si al fons del got a la llarga hi haguessis de trobar alguna resposta.

Quan arribes a casa, fent tentines per l'ebrietat, la truques, truques la noieta tendra que et besa l'esquena i t'acarona amb suavitat, la truques perquè penses en ella i t'espanta tant la soledat de la casa... desitjaries la seva pell a propet de la teva, encara que saps que els teus roncs no la deixen dormir. La truques perquè et penedeixes de no haver anat amb ella i les seves amigues quan t'ha convidat. La truques perquè ara tems que el seu cos dòcil i jove estigui entre els braços d'algú altre. La truques perquè vas renunciar a la possibilitat de tenir-la en exclusiva per una por a un no-sé-què, i ara, ara et corrou aquesta soledat.

Ella no ve, s'ho està passant d'allò més bé, no goses demanar-li amb qui més està o si s'ha trobat algú interessant, i et desplomes sobre el sofà, no et veus ni en cor de pujar a l'habitació al pis de dalt. L'enyores i no li dius, l'estimes i no li dius, tems que se'n cansi, i en aquell precís moment, quan la por t'envaeix tant que per causa de l'ebrietat no pots contenir les llàgrimes, et dius a tu mateix que el millor és la indiferència, t'enganyes amb motius que no hi són, et dius que és massa jove per lligar-la o que tu massa carca com perquè aguantis al teu costat. Si li preguntessis, ella et diria que t'estima, però no ho fas.

I a l'endemà, gairebé avergonyit per aquesta mostra d'afecte que denotava masses sentiments entre línies si bé cap d'explícit, quan ella et truca per saber com estàs, et dius a tu mateix que ja li diràs alguna cosa més tard. I més tard, t'espanta tant tot plegat, que no li dius res, i te'n vas a dormir, i et fas una palla pensant en ella i el seu cos, i les nits que vau jaure plegats perquè la tenies i era teva i res se't negava i la podies posseir, i ara, ara et fas una palla, però després sols podràs dormir amb la teva soledat imaginant i tement alhora que ella, potser algun dia, trobi algú a qui no li facin tanta por els sentiments, i després sigui ella qui no et respongui més a les trucades.